

„Den ETS“ 18. září

10° setkání absolventů

12° - 14° oběd + rozhovory

14° - 16° slavnostní shromáždění

absolventi 2004

dynamis – občasník pro přátele ETS
redakce Hana Černá (e-mail: cerna@etspraha.cz)
ročník 5, číslo 2 vyšlo 27. října 2004

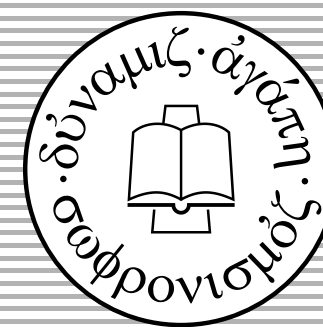
Evangelikální teologický seminář – Vyšší odborná škola teologická
Stoliňská 2417/41A, 193 00 Praha 9
Telefon: 281 921 734 Fax: 281 922 989
Bankovní spojení: KB, č.ú. 27-32 52 49 02 57 / 0100
e-mail: info@etspraha.cz web: http://www.etspraha.cz

Informační bulletin Evangelikálního teologického semináře v Praze

dynamis

2/2004

Možnost investovat do přípravy křesťanských pracovníků účastí na akci: „Adopce studentů ETS“

Evangelikální teologický seminář – Vyšší odborná škola teologická připravuje studenty duchovně, odborně a prakticky pro službu kazatelů, misijních, pastoračních a sociálních pracovníků. Od svého založení v roce 1991 usiluje být vzdělávacím centrem, které spojuje vysokou odbornou úroveň, hlubokou oddanost Kristu a zacílení k praktické službě Bohu a lidem. Pro svůj kvalitní učitelský sbor a studijní program si získává stále větší respekt a uznání, ale nemůže existovat bez duchovní a finanční podpory sborů a jednotlivců. „Adopce“ studentů ETS má pomoci tomu, aby tato podpora byla převedena na osobnější rovinu.

Zájemce o „adopci“ studenta ETS oznámí svou adresu případně e-mail kanceláři ETS, odkud obdrží fotografii studenta a jeho stručný životopis. Dvakrát ročně obdrží od studenta dopis o průběhu jeho studia a další informace, které mají sloužit jako podnět ke konkrétním modlitebním přimluvám.

Pisemně se zaváže k tomu, že na studenta po dobu celého studia nebo zatím po jeden rok bude pamatovat ve svých přimluvných modlitbách a na podporu hrazení výdajů spojených s jeho studiem bude zasílat na účet ETS částku ve zvolené výši:

1. Tři koruny denně, měsíčně 90 Kč, ročně 1 080 Kč.
2. Šest korun denně, měsíčně 180 Kč, ročně 2 160 Kč.
3. Deset korun denně, měsíčně 300 Kč, ročně 3 600 Kč.
4. Jakoukoliv částku vyšší než 1 080 Kč ročně.
5. Celkovou částku, kterou ETS musí získat od sponzorů k hrazení skutečných výdajů na zajištění výuky pro jednoho studenta, tj. ročně 25 000 Kč.

Přislíbenou částku je možné zasílat bankovním převodem nebo poštovní poukázkou na

bankovní účet ETS: Komerční banka č.ú. 27-3252490257/0100 najednou, v pololetních, čtvrtletních, nebo měsíčních poměrných částkách. Pro identifikaci převodu uveďte jako variabilní symbol datum svého narození. ETS každým rokem písemně poděkuje za přijatý dar a vystaví doklad pro odpočet daru ze základu daně z příjmu dárce podle zákona 586/92 Sb. Zájemcům bude zasílán informační bulletin Dynamis (vychází třikrát ročně) a každý měsíc aktuální informace e-mailem.

Jsem připraven Vám osobně, telefonicky či prostřednictvím e-mailové adresy podat další potřebné informace o této mimořádné akci, nebo obecněji o naší práci. Informace lze získat též v kanceláři ETS.

Děkuji předem za ochotu zvážit Vaše možnosti „adoptovat“ studenta ETS.

–Karel Taschner, Th.D., ředitel ETS–

Miloslav Jech, první ředitel ETS

Miloslav Jech se narodil 8. 2. 1926 v prosté dělnické rodině v obci Toušeň u Brandýsa nad Labem. V letech 1946 – 1950 studoval na Filozofické fakultě Karlovy Univerzity obor historie a filozofie. Po úspěšném dokončení tohoto studia mu jako aktivnímu křesťanu nebylo dovoleno následně doktorské studium, ač výsledky své práce zpracoval ve sto stránkové studii. V letech 1950 – 53 působil jako učitel na střední škole, ale pro své křesťanské přesvědčení musel svou pedagogickou činnost ukončit. V době tuhého komunistického režimu byl – již ženatý – v letech 1953 – 55 povolán jako politicky nespolehlivý na vojnu k pomocným technickým praporům. Shodou okolností sloužil u stejného praporu jako M. Švandrlík, autor knihy Černí baroni, která líčí prostředí v tehdejších jednotkách PTP. Poté několik let působil jako pracovník archivu v Děčíně. Protože aktivně působil jako laický kazatel v nově se formujícím sboru Církve bratrské v Děčíně a navíc odmítl spolupráci s StB, musel opustit i práci archiváře. V letech 1958 – 1965 pracoval jako zedník, poté jako dělník a administrativní pracovník. Současně byl aktivním laickým kazatelem v Děčíně a pilně soukromě studoval teologii. Po složení zkoušek před zkušební komisí Rady Církve bratrské byl povolán do kazatelské služby na plný pracovní úvazek. V letech 1965 – 1971 působil

jako duchovní pastýř a správce sboru v Bystřem v Orlických horách a v letech 1971 – 1988 ve východoslovenském sboru v Prešově.

V době, kdy již bydlel jako důchodce v Dolních Počernicích, jsem jej vyhledal s naléhavou prosbou, aby na nově založeném teologickém semináři v Praze vyučoval církevní dějiny a stal se jeho prvním ředitelem. Bratr Miloslav Jech bez váhání souhlasil a v letech 1990 – 1996 působil jako ředitel semináře a až do letošního roku zde přednášel církevní dějiny a dějiny dogmatu. Patřil k nejoblíbenějším učitelům, ale také k nejpřísnějším při známkování znalostí studentů. Byl náročný nejen k sobě samému, ale i k druhým. Na mne osobně zapůsobil již v době mého mládí svým promyšleným a výrazným kázáním evangelia. Vždy vedl své posluchače a později i studenty na hlubiny duchovního života.

Při své službě kázáním při letošním Dnu ETS shrnul na základě biblického oddílu o setkání vzkríšeného Ježíše s učedníky na cestě do Emmauz (L 24,13–35) svůj duchovní odkaz nastupující generaci pracovníků v církvi do výzvy, aby usilovali o dvojitě potřebné: otevřenou mysl k poslušnému naslouchání Božího slova a

hořící srdce pro věci Božího království. Svou vděčnost za příklad a práci tohoto věrného Božího svědka vyjádřili účastníci shromáždění včetně studentů a učitelů ETS dlouhotrvajícím potleskem. Životní svědectví bratra Miloslava Jecha je příkladné. Přejeme jemu i jeho vzácné manželce, která mu vždy stála věrně po boku, aby po létech usilovné a obětavé práce mohli společně pokojně prožívat léta zaslouženého odpočinku a těšit se z rozličných darů Boží milosti.

–Karel Taschner –

Vzpomínka na hodiny bratra Jecha

Hodiny bratra Jecha měly zvláštní atmosféru. Vyznačovaly se mimořádnou spotřebou papíru a náplní do propisovaček – ovšem nikoli kvůli školní poště či piškvorkám, ale proto, že ruka sotva stíhala udělat stručný výťah z toho, co se mozek mezitím tak zoufale snažil pojmout.

Záhy se totiž ukázalo, že církevní dějiny jsou předmět nejen velmi obsáhlý, ale především neobyčejně zajímavý, a že stojí zato zaznamenat si z něj co nejvíc. Nešlo v první řadě o fakta – ta si člověk koneckonců vždycky někde najde. Bratr Jech ale dokázal dodat to „něco“, co z přednášky udělá skutečný předmět vašeho

zájmu. Moudrý starý muž nás svými myšlenkami nutil skládat do souvislosti fakta, která bychom – nezakotvená – nechali časem zapadnout někde do pozadí své paměti. Bratrův pohled na církev v její historii nebyl ani zdaleka nekritický, ale při všem vědomí hříchů a chyb a veškerých nekalostí, co se „v Kristově jménu“ během staletí děly, mi z jeho projevu vždy znovu vystávaly dva důrazy: potřeba naší pokory a upnutí k Boží milosti.

Bohužel nemožu říct, že bychom se při hodinách církevních dějin zázrakem měnili v dokonalé studenty. Někdy jsme byli unavení, taky líní, zlobili jsme a občas vyrušovali tak, že nás

bratr musel napomínat. Ale vzpomínám na tyto přednášky moc ráda – děkuji, bratře!

—Olga Sovová—

Den ETS 2004

Dopolední setkání absolventů

Pro pár statečných začal Den ETS, který se letos uskutečnil 18. září opět v Pražské Tyrannus Hall, již v devět hodin ráno. Sešla se menší skupinka absolventů (jak úplně čerstvých – letošních, tak i pamětníků seminárního „pravěku“), která pod vedením Pavla Hoška diskutovala na téma: *Jak být soli tomuto světu*. Pavel nás do tématu uvedl vlastní úvahou a potom dal prostor, ve kterém se k nastolenému problému „*Co nám brání toto poslání naplnit?*“ vyjadřovalo více účastníků. Po krátké přestávce se s námi o osobní reflexi studia na semináři, ale především o své službě a současných zápasech, sdíleli dva z absolventů, Petr Coufal a Honza Salaba. Jejich příspěvky zpracované v písemné podobě najdete níže v tomto čísle *Dynamisu*.

Věřím, že společný rozhovor nad tématem poslání církve i osobní svědectví obou absolventů všechny přítomné povzbudily a motivovaly k další práci. A také je na místě zmínit užitečnost zpětné vazby studentů pro učitele semináře (dopoledního programu se kromě Pavla Hoška zúčastnil i ředitel ETS, Karel Taschner). Nejen současní studenti a čerství absolventi mají ke koncepci výuky na ETS co říci. Právě zpětné hodnocení absolventů dřívějších, kteří už své nabyté znalosti protavili výhni praxe, je z hlediska budování semináře velmi přínosné. Proto mají všechna podobná setkání smysl nejen na osobní vztahové rovině pro všechny zúčastně-

né, ale také jako významné podněty pro vedení školy.

Dopolední program byl završený bohatým obědem, který poskytl prostor pro společné rozhovory a vzpomínky na studentská léta.

—Jana Srámková—

Slavnostní shromáždění

Stalo se už tradicí loučit se s našimi absolventy při slavnostním shromáždění za účasti učitelů, rodičů, sponzorů, spolužáků a přátel semináře. Už potřetí jsme tuto „třešničku na dortu“ v práci s našimi studenty vychutnali v prostorách vysokoškolské koleje Tyrannus Hall. Prostorná tělocvična vyzdobená květinami přestala být vnímána jako sportoviště. Za zvuku starobylého chorálu vkračeli do první řady letošní absolventi denního i dálkového studia a začalo osmdesátiminutové bohoslužebné shromáždění svolané při příležitosti loučení s jednou a přivítání druhé skupiny studentů ETS. Do svěžího programu moderovaného Davidem Javornickým se vešlo kázání Miloslava Jecha, bývalého ředitele školy, předávání diplomů a přímluvná modlitba za naše dnes už bývalé svěře a poděkování z řad studentů (Jana Srámková za denní, Jana Hrdličková za dálkové).

Absolventské diplomy předával letos spolu s ředitelem ETS Karlem Taschnerem kazatel International Church of Prague, John Waldrop. Jeho sbor je jedním z významných sponzorů semináře. Z úst ředitele zaznělo slovo poděkování všem sponzorům, bez nichž by příprava Božích služebníků na semináři nebyla možná.

Už podruhé byla vyhlášena a cenou nakladatelství *Návrat domů* odměněna nejlepší

absolventská práce studenta ETS. Letos byla udělena Janě Srámkové za práci na téma *Paralelismus v hebrejské poezii*: Klasifikace a interpretace. Jedním z mimořádných momentů bylo poděkování prvnímu řediteli ETS a dlouholetému vedoucímu katedry církevních dějin, bratru Miloslawu Jechovi, který letním semestrem ukončil svou aktivní učitelskou činnost. Nejen květinou, ale i potleskem a povstáním se s ním loučili vděční studenti a kolegové. Ředitel poděkoval za dlouhodobou spolupráci také bratru Jiřimu Luklovi, nepřítomnému z důvodu zahraniční cesty.

Protiváhou k loučení se zasloužilými pedagogovy bylo přivítání učitelů nových, Pavla Plchota a Petera Cimaly.

Letošní slavnost nekončila uzavřením jedné kapitoly života našich absolventů, ale poprvé v historii ETS se konala také veřejná imatrikulace studentů začínajících.

Celý program byl proložen společným zpěvem. Naši lidskou radost umocňovalo vědomí, že všechno, co konáme, prožíváme a vyhlížíme, je součástí Božího díla. Vyznění v písni „Má Kristus klíč mých dalších dnů“ bylo společným přiznáním se k plné závislosti na Pánu Ježíši. Tóny radosti a vděčnosti doznívaly ještě dlouho po ukončení bohoslužby v rozhovorech při občerstvení.

Je před námi nový školní rok, zahájený vděčností za 14 letošních absolventů a 16 nově přijatých studentů. Vybízáme Vás všechny, kterým leží příprava nových Božích služebníků na srdci, k přímluvným modlitbám za všech 49 současných studentů ETS v denním programu, 25 studentů v dálkovém programu a 14 studentů v jazykových kurzech.

—Hana Černá—

tak – to když jsem viděl úsilí vedení školy, vizi bratra Taschnera, Černého, Javornického, Jecha a dalších.

A co mi seminář dal? Vědomí, že studium je k něčemu dobré, ale nesmí se to přehánět (přílišné bádání vede k odtržení z reality života). Vzory, tým vyučujících – moc rád na ně vzpomínám, skutečně nám ukazovali na Ježíše. Také jsem získal spolupracovníky/spolubojovníky/kamarády – pro život studentský i po něm. Seminář mě připravil pro další studium (Institut TCM International, Heiligen Kreuz, Rakousko). Polovinu věcí bych tam jinak vůbec nerozuměl (úroveň studia byla vysoká) a z druhé poloviny bych si nestal dělat poznámky (rychlost diktování bratra Taschnera byla tou nejlepší přípravou). Zkrátka jsem dostal přípravu, jakou měl král David na zelených pastvinách: měl se dobře, občas porazil medvěda, lva, prošel si zkouškami, ale pořád to byla jen příprava...

Co se vlastně David musel naučit, aby mohl porazit obra?

1. Můžeš být sám sebou. David byl sám sebou, nebojol proti Goliášovi ve zbroji, na kterou nebyl zvyklý. I já jsem si vyzkoušel cizí brnění – kopíroval jsem své učitele. Snažil jsem se napodobovat bratra Jecha moudrým patosem a mluvit hebrejsky jako Mark Joseph, ale nebylo to ono. David bojoval s prskem a kameny, na které byl zvyklý, v Saulově brnění vypadal divně, a tak... buď sám sebou!

2. Osamění ve službě je nevyhnutelné. To se kazatelům a dalším církevním pracovníkům často stává, znám to, jsem předsedou Odboru mládeže BJB sedm let. David byl velmi osamělý, do boje s obrem Goliášem šel úplně sám: na bojiště přišel sám – jeho bratři se smáli: „Co ty tady?“ – i před Goliášem, který si z něj dělal legraci, stál úplně sám. Prezident Trueman jednou řekl o Bílém Domě, že je to „Great White Jail“ (velká bílá věznice). „*Pokud tam chceš mít prezidenta přítele, měl by si pořádit psa.*“ Čím větší je služba, do které jdete, tím víc osamění prožíváte. Jestli chcete způsobit změnu, počítejte s osamělým životem.

3. Základem je srdce služebníka, které věří ve vítězství. Pár měsíců po ukončení mého studia na ETS zemřely během jednoho týdne dvě velmi známé ženy, princezna Diana a Matka Tereza. Jaký byl mezi nimi rozdíl?

Jedna měla bohatství království, druhá nic nenazývala svým. Jedna byla celebrita, druhá služebník. Jedna prožívala nepokoj a neustále hledala smysl života, druhá prožívala pokoj převyšující lidské pomyšlení a žila smysluplný život. Jedna byla obklopena služebnictvem, druhá sloužila chudým. Jedna sloužila Paláci, druhá Božimu království. Ta první nenašla štěstí, ta druhá šťastně sloužila Kristu.

Matka Tereza řekla: *Nestačí říci: „Miluji“.* *Musíme tuto lásku vložit do konkrétních skutků. Musíme milovat, až to bolí!* Jako David chci dávat svůj život naplno a věřit ve vítězství.

Při mém Vyslání do služby v roce 1997 jsem od semináře dostal rámeček s citátem Basile Schlink: „*Tvá služba ponese ovoce, pokud věříš v Ježíšovo vítězství nad dušemi, které ti jsou svěřeny.*“ Od té doby mám tento výrok vystavený ve svém pokoji a často jsem se na něj díval v čase svých „zápasů z Goliášem“, když jsem potřeboval být sám svůj, když jsem si potřeboval uvědomit, že ve službě Bohu nestojím sám, že jsem

pouhým nástrojem v Boží ruce. Přejí nám všem, abychom stále mysleli na Ježíšovo vítězství v naší službě druhým.

—Petr Coufal—

Jan Salaba

studoval v samotných počátcích existence semináře v letech 1991 – 1995. Nyní je starším ve sboru Jednoty bratrské v Mladé Boleslavi. S manželkou Markétou a třemi dětmi bydlí v nedalekém Mnichově Hradišti, kde pracuje na založení nového sboru.

Za co jsem semináři vděčný? Především za neformální společenství, které jsme v našem zakládajícím ročníku zažili. Pomohlo mi osobně dospět. Jsem také velmi vděčný za všechny předměty, které mi umožnily hlubší znalost Bible – i za biblické jazyky. Exegeze je pro mne dosud jednou z nejdůležitějších součástí příprav kázání a vyučování. Velmi důležitá pro mě

byla i výuka angličtiny, kterou dnes běžně používám. Studium na ETS mi dalo velmi dobrý přehled církevních dějin, různých teologických směrů a filozofie.

Na co jsem ale nebyl připraven? Zmíním tři hlavní oblasti, které mě ve službě zastihly nepřipraveného.

1. Pastýřská péče. Mnozí z lidí, kteří žijí v církvi dlouhá léta, trpí pod útlakem různých skrytých hříchů a výčitek svědomí. Jindy to jsou problémy, se kterými lidé potřebují poradit (finanč-

ní záležitosti, problémy v zaměstnání, v manželství, atd.). Od pastora lidé očekávají pomoc a jejich očekávání je oprávněné.

V církvi existuje zoufalá potřeba pastýřské péče. Ve službě jde tedy o víc než připravovat dobrá kázání. Lidé přicházející ze světa spoutaní různými závislostmi, potřebují osvobození a osvojení správných návyků. V době, kdy jsem studoval ETS já, jsme na tento nesmírně důležitý úkol systematicky připravování nebyli.

2. Role kazatele na sboru. Existují statistiky, které mluví o tom, že povolání pastora je jedno z nejvíce frustrujících a psychicky nejnáročnějších. Rada pastorů se po několika letech hroutí, mnozí rezignují, jiní vyžadují psychoterapii... jen určitě procento vytrvá a stanou se „úspěšnými“.

Jsem přesvědčen, že kazatel, který přichází na sbor, by ho měl měnit k lepšímu. Netušil jsem však, že někteří lidé v církvi se měnit nechtějí. Naivně jsem si myslel, že ve vedení sboru jsou vždy lidé, kteří milují Pána a leží jim na srdci pastore a misie. Netušil jsem, že staršovstvo může být místem nejužšího odporu vůči změně. Netušil jsem, že každý pastor si musí projít obdobím neúspěchu a frustrace, že život pastora může být plný zklamání a hořkosti...

Během studia se sice tu a tam nějaká ta poznámka objevila a tušili jsme, že „na sboru je to těžké“, ale neslyšel jsem, že by se někdo z vyučujících osobněji sdílel o povaze zápasů, které na sboru prožíval. Myslím, že by bylo užitečné, aby vyučující – sami zkušenými kazateli – otevřeně hovořili o tématech, jak se například vyrovnávat se zklamáním, jak překonat krizová období a podobně. Studenti ETS, kteří se chystají na sbor, by měli aspoň trochu vědět o zápasech, které je čekají.

3. Osobní duchovní život. Matně jsem tušil, že jedna z nejdůležitějších aktivit v životě pastora je modlitba. Neuměl jsem se ale modlit, a ani teď to ještě neumím. A přesto je to základní pilíř kazatelova života. S tím vším stojí i padá. Myslím se si, že když připravím dobré biblické kázání, tak to vypůsobí samo o sobě nějakou změnu, ale kázání bez modliteb je pouze prázdným bezmocným proslovem. Některé věci se nedají vyřešit jinak než modlitbou a půstem. Z modliteb pramení víze, síla k překonání frustrací i moudrost, jak pastýřsky sloužit lidem. Studenti ETS, kteří chtějí na sboru udělat kus dobré práce, musí být lidmi modlitby.

—Jan Salaba—

Za absolventy

Následující dva články byly zpracovány podle příspěvků přednesených v rámci dopoledního programu *Dne ETS*.

Petr Coufal

studoval seminář v letech 1993 – 1997. Nyní je starším sboru BJB Olomouc, předseda Odboru mládeže BJB a také slouží hudbou (tři alba vlastní tvorby).

Nejprve tedy k otázce, **co mi seminář vzal:** čtyři roky života (byl jsem poslední ročník čtyřletého studia), iluze o sobě samém, strach z kontaktu s lidmi z jiných, ne baptistických církví. Zbavil mě obavy, zda se o mě Bůh vždy postará (zemřel mi otec, Otec s velkým „O“ se postaral) a také mylné představy, že se dobré věci dějí „jen

Podzimní soustředění denních studentů

Podzimní soustředění studentů a zástupců vedení ETS se konalo ve dnech 26. září až 1. října v Bělci u Hradce Králové, v rekreačním středisku J. A. Komenského. Pozvaný čtyřčlenný tým z Anglie pod vedením Lin Button, jež je členkou anglikánské církve, sloužil spolu s nizozemskou spolupracovnicí Tony Kalma účastníkům kurzu novým způsobem a doplnil teologické vyučování o rozměr spirituální zkušenosti a očekávání na vedení a pomoc Ducha svatého v modlitbě za vnitřní uzdravení.

Přednášky byly vždy doplněny nabídkou konkrétní pomoci v konkrétní potřebě skrze přímluvné modlitby členů týmu, spojené se vzkládáním rukou a mazáním olejem. Jednotlivá témata se týkala identity, uzdravení vůle, představitosti, studu, dále biblického obrazu Boha Otce, sebestpřijetí, naslouchání Bohu a překážek naslouchání, pocitu bytí, odpustění, příznaků neodpuštění a naděje.

Přestože začátek kurzu vyvolal otázky a jisté rozpaky nad jinou formou zbožnosti, připomínky a výhrady byly týmem přijaty a respektovány, takže kurz jako celek přinesl mnoho dobrého a vzácného. Byl zakončen spo-

lečným slavením Večere Páně, spojené s vyznáváním hříchů, které bylo možné symbolicky odevzdat na kříž a také s přímluvami za uzdravení ducha, duše i těla a za požehnání.

V poslední den pobytu se bilancovalo formou anonymní ankety, kde všichni studenti na otázku po osobním přínosu kurzu uvedli zisky v různých oblastech. Někteří byli inspirováni k přemýšlení o hlubokých věcech, o kterých se nemluví, a přitom jsou tak potřebné. Jiní prohloubili svá přátelství a prožili radost z krásy Kristova těla – společenství křesťanů. Jiní zakusili uzdravení z trápení nebo občerstvení vyprahlého nitra, obnovení důvěry v Boha, odpustili, objevili, že je má Bůh rád, znovu se s Ním setkali. Mnozí skrze dotek Ducha svatého prožili povzbuzení ve víře, pokoj, posílení víry, nový rozměr duchovnosti, padly jejich představy vůči „charismatictějšímu“ projevům. Některým studentům způsoby nabízené pomoci nebyly blízké, ale měli možnost se s touto formou služby vnitřního uzdravení skrze přímluvné modlitby seznámit. Studenti však nejvíce ocenili osobní nasazení členů týmu v duchovní službě, a především spontánní, autentickou a ukázně-

nou lásku, kterou u sloužících rozpoznali. Při loučení vyjádřili charakter jejich služby veršem z 1. Tes 2,8: „*Tolik jsme po vás toužili, že jsme vám chtěli odevzdat nejen evangelium Boží, ale i svůj život. Tak jste se nám stali drahými!*“

—Yvona Taschnerová—

Modlíme se za...

- službu a další studium letošních absolventů
- nově přijaté studenty
- realizaci bakalářského studijního programu „sociální práce“, obor „pastorační a sociální práce“ ve spolupráci s Evangelickou teologickou fakultou UK
- náročnou finanční situaci školy – za dostatek „adoptivních rodičů“ pro naše studenty
- moudrost a zmocnění Božím Duchem pro všechny učitele a pracovníky semináře